

Europeiska unionens officiella tidning

L 184

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyr tionde årgången

6 juli 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1021/2006 av den 5 juli 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1022/2006 av den 5 juli 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1071/2005 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2826/2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1023/2006 av den 5 juli 2006 om ändring av förordning (EG) nr 958/2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets beslut 2003/286/EG beträffande medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa spannmålsprodukter med ursprung i Bulgarien och om ändring av förordning (EG) nr 2809/2000	5
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1024/2006 av den 5 juli 2006 om ändring av förordning (EG) nr 573/2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets beslut 2003/18/EG beträffande medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa spannmålsprodukter med ursprung i Rumänien och om ändring av förordning (EG) nr 2809/2000	7
Kommissionens förordning (EG) nr 1025/2006 av den 5 juli 2006 om fastställande av den definitiva bidragsatsen och procentsatsen för utfärdande av exportlicenser inom system B inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner och äpplen)	9
Kommissionens förordning (EG) nr 1026/2006 av den 5 juli 2006 om fastställande av den tilldelningskoefficient som skall tillämpas inom gemenskapstullkvoten för import av majs från tredjeland i enlighet med förordning (EG) nr 969/2006	11
★ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1027/2006 av den 14 juni 2006 om statistikrapporteringskrav för postgiroinstitut som tar emot inlåning från icke-monetära finansinstitut med hemvist i euroområdet (ECB/2006/8)	12

2

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Rådet

2006/466/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 5 maj 2006 om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om vissa luftfartsaspekter** 25
 - Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om vissa luftfartsaspekter 26
-

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen

2006/467/GUSP:

- ★ **Rådets beslut av 21 november 2005 om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island om säkerhetsförfaranden för utbyte av sekretessbelagda uppgifter** 34
- Avtal mellan Republiken Island och Europeiska unionen om säkerhetsförfaranden för utbyte av sekretessbelagda uppgifter 35
- ★ **Rådets gemensamma åtgärd 2006/468/GUSP av den 5 juli 2006 om förlängning och översyn av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sudan** 38

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1021/2006

av den 5 juli 2006

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 5 juli 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	67,5
	204	28,7
	999	48,1
0707 00 05	052	81,0
	999	81,0
0709 90 70	052	91,1
	999	91,1
0805 50 10	388	56,4
	528	55,5
	999	56,0
0808 10 80	388	84,2
	400	113,4
	404	102,8
	508	86,5
	512	76,0
	524	54,3
	528	78,9
	720	115,7
	800	145,8
	804	97,3
	999	95,5
0808 20 50	388	112,2
	512	95,3
	528	84,9
	720	39,0
	999	82,9
0809 10 00	052	190,0
	999	190,0
0809 20 95	052	314,6
	068	107,3
	608	218,2
	999	213,4
0809 40 05	624	146,3
	999	146,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrig ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1022/2006

av den 5 juli 2006

om ändring av förordning (EG) nr 1071/2005 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2826/2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2826/2000 av den 19 december 2000 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 4, artikel 5.1 och artikel 12, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3 i förordning (EG) nr 2826/2000 anges kriterier för att fastställa de teman och produkter som kan omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden. Dessa teman och produkter förtecknas i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1071/2005 ⁽²⁾.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2826/2000 skall man för varje sektor och produkt fastställa riktlinjer för de kampanjer som genomförs. Riktlinjerna för de olika sektorerna och produkterna framgår av bilaga II till förordning (EG) nr 1071/2005.
- (3) Den nyligen inträffade krissituationen när det gäller aviär influensa har lett till obalanser inom sektorn för fjäderfäkött. Detta beror på att konsumtionen kraftigt gått tillbaka till följd av konsumenternas sviktande förtroende. Det verkar därför lämpligt att möjliggöra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder inom denna sektor

för att återvinna konsumenternas förtroende på varaktig basis, särskilt genom relevant information.

- (4) Det är därför lämpligt att föra in fjäderfäkött i förteckningen över produkter som kan bli föremål för sådana åtgärder, samt att fastställa riktlinjer för kommande kampanjer inom sektorn.
- (5) Förordning (EG) nr 1071/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1071/2005 skall ändras på följande sätt:

1. Följande strecksats skall läggas till i bilaga I:
"— fjäderfäkött"
2. Texten i bilagan till den här förordningen skall läggas till i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft sju dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2060/2004 (EUT L 357, 2.12.2004, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 179, 11.7.2005, s. 1.

BILAGA

Följande riktlinjer för fjäderfäkött skall läggas till i bilaga II till förordning (EG) nr 1071/2005:

"FJÄDERFÄKÖTT

1. Övergripande analys av situationen

Konsumenternas minskade förtroende för fjäderfäkött till följd av den massmediala uppmärksamheten kring aviär influensa har lett till en kraftig nedgång i konsumtionen. Man bör därför stärka konsumenternas förtroende för fjäderfäkött från EU-området.

Målet bör nås genom att man tillhandhåller saklig information om dels produktionssystemen i EU (handelsnormer) och de kontroller som krävs, dels de allmänna bestämmelserna om kontroller och livsmedelssäkerhet.

2. Syften

- Informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna gäller endast varor som producerats inom EU.
- Kampanjerna och åtgärderna har följande syften:
 - Att tillhandahålla saklig och fullständig information om de bestämmelser som reglerar produktionssystemen i EU och i medlemsländerna när det gäller säkerheten hos produkter som är baserade på fjäderfäkött; konsumenterna bör särskilt få fullständig och ingående information om handelsnormerna.
 - Att informera konsumenterna om de olika typerna av fjäderfäkött samt om köttets organoleptiska egenskaper och näringsinnehåll.
 - Att informera konsumenterna om spårbarheten.

3. Målgrupper

- Konsumenter och konsumentorganisationer.
- Personer som sköter hushållens inköp.
- Institutioner (restauranger, sjukhus, skolor osv.).
- Partihandlare och partihandelsorganisationer.
- Journalister och opinionsbildare.

4. Huvudbudskap

- Det fjäderfäkött som saluförs inom gemenskapen omfattas av EU-bestämmelser som täcker hela produktionskedjan, inklusive slakt och konsumtion.
- Säkerhetsbestämmelser, bland annat i form av kontroller, vidtas redan.
- Allmänna hygienråd för hantering av animaliska livsmedel.

5. Viktigaste kanaler

- Internet.
- PR-arrangemang i samarbete med massmedier samt reklam (vetenskapliga tidskrifter och specialpress, tidskrifter riktade till kvinnor, vanliga tidningar, matlagningsmagasin).
- Kontakter med konsumenter och konsumentorganisationer.
- Audivisueella medier.
- Skriftlig information (broschyrer och foldrar).
- Information på försäljningsställena.

6. Programmens längd och omfattning

Programmen bör åtminstone omfatta ett helt land, alternativt gälla flera medlemsländer.

Programmen bör genomföras under 12 till 24 månader. Företräde ges till program som genomförs under mer än ett år, och där varje etapp innehåller motiverade mål."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1023/2006

av den 5 juli 2006

om ändring av förordning (EG) nr 958/2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets beslut 2003/286/EG beträffande medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa spannmålsprodukter med ursprung i Bulgarien och om ändring av förordning (EG) nr 2809/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Förordning (EG) nr 958/2003 skall ändras på följande sätt:

med beaktande av rådets beslut 2003/286/EG av den 8 april 2003 om ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Bulgarien, å andra sidan, för att beakta resultaten av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2, och

1. Följande artikel skall införas som artikel 1a:

"Artikel 1a

En aktör får lämna in endast en licensansökan per period i enlighet med artikel 2.1. Om en aktör lämnar in fler än en ansökan skall alla ansökningar avslås och de säkerheter som ställts då ansökningarna lämnades in skall anses förverkade av den berörda medlemsstaten."

av följande skäl:

2. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

(1) Enligt beslut 2003/286/EG har gemenskapen förbundit sig att för varje regleringsår fastställa tullfria importtullkvoter för vete, blandsäd av vete och vetegluten samt majs med ursprung i Bulgarien.

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Ansökningarna om importlicens skall inlämnas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna senast kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) den andra måndagen varje månad.

(2) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 958/2003 ⁽²⁾ bör vissa bestämmelser i den förordningen förtydligas och förenklas.

De sökande skall lämna in licensansökan till den behöriga medlemsstaten i den medlemsstat där de är registrerade för mervärdesskatt.

(3) För att säkerställa att aktörerna lämnar in ansökningar för reella kvantiteter, bör det fastställas att en aktör endast får lämna in en ansökan om importlicens per period, och det bör utdömas påföljder om denna bestämmelse inte följs.

Varje licensansökan skall avse en kvantitet som inte överstiger den kvantitet som under det berörda regleringsåret är tillgänglig för import av produkten i fråga."

(4) Förordning (EG) nr 958/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

"3. Om summan av de kvantiteter för varje berörd produkt som beviljats sedan regleringsårets början och de kvantiteter som avses i punkt 2 överstiger kvoten för det berörda regleringsåret, skall kommissionen fastställa en enhetlig tilldelningskoefficient för de kvantiteter som omfattas av ansökningar, senast den tredje arbetsdagen efter det att ansökningarna lämnades in."

⁽¹⁾ EUT L 102, 24.4.2003, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 136, 4.6.2003, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1046/2005 (EUT L 172, 5.7.2005, s. 79).

c) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Efter eventuell tillämpning av de tilldelningskoefficienter som fastställts i enlighet med punkt 3 skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, den fjärde arbetsdagen efter det att en ansökan lämnats in, utfärda importlicenser för de ansökningar som meddelats kommissionen i enlighet med punkt 2.

Senast klockan 18.00 (lokal tid i Bryssel) samma dag som licenserna utfärdas skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, på elektronisk väg, meddela kommissionen summan av de kvantiteter för vilka importlicens utfärdats den dagen, i enlighet med förslaget i bilagan.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1024/2006

av den 5 juli 2006

om ändring av förordning (EG) nr 573/2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets beslut 2003/18/EG beträffande medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa spannmålsprodukter med ursprung i Rumänien och om ändring av förordning (EG) nr 2809/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Förordning (EG) nr 573/2003 skall ändras på följande sätt:

med beaktande av rådets beslut 2003/18/EG av den 19 december 2002 om ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, för att beakta resultaten av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2, och

1. Följande artikel skall införas som artikel 1a:

”Artikel 1a

En aktör får endast lämna in en licensansökan per period i enlighet med artikel 2.1. Om en aktör lämnar in fler än en ansökan skall alla ansökningar avslås och de säkerheter som ställts då ansökningarna lämnades in skall anses förverkade av den berörda medlemsstaten.”

av följande skäl:

2. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

(1) Enligt beslut 2003/18/EG har gemenskapen förbundit sig att för varje regleringsår fastställa tullfria importtullkvoter för vete, blandsäd av vete och råg samt majs med ursprung i Rumänien.

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Ansökningarna om importlicens skall inlämnas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna senast kl. 13.00 (lokal tid Bryssel) den andra måndagen varje månad.

(2) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 573/2003 ⁽²⁾ bör vissa bestämmelser i den förordningen förtydligas och förenklas.

De sökande skall lämna in licensansökan till den behöriga medlemsstaten i den medlemsstat där de är registrerade för mervärdesskatt.

(3) För att säkerställa att aktörerna lämnar in ansökningar för reella kvantiteter, bör det fastställas att en aktör endast får lämna in en ansökan om importlicens per period, och det bör utdömas påföljder om denna bestämmelse inte följs.

Varje licensansökan skall avse en kvantitet som inte överstiger den kvantitet som under det berörda regleringsåret är tillgänglig för import av produkten i fråga.”

(4) Förordning (EG) nr 573/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

”3. Om summan av de kvantiteter för varje berörd produkt som beviljats sedan regleringsårets början och de kvantiteter som avses i punkt 2 överstiger kvoten för det berörda regleringsåret, skall kommissionen fastställa en enhetlig tilldelningskoefficient för de kvantiteter som omfattas av ansökningar, senast den tredje arbetsdagen efter det att ansökningarna lämnades in.”

⁽¹⁾ EGT L 8, 14.1.2003, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 82, 29.3.2003, s. 25. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

c) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. Efter eventuell tillämpning av de tilldelningskoefficienter som fastställts i enlighet med punkt 3 skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, den fjärde arbetsdagen efter det att en ansökan lämnats in, utfärda importlicenser för de ansökningar som meddelats kommissionen i enlighet med punkt 2.

Senast klockan 18.00 (lokal tid Bryssel) samma dag som licenserna utfärdas skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, på elektronisk väg, meddela kommissionen summan av de kvantiteter för vilka importlicens utfärdats den dagen, i enlighet med förlagan i bilagan."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1025/2006

av den 5 juli 2006

om fastställande av den definitiva bidragssatsen och procentsatsen för utfärdande av exportlicenser inom system B inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner och äpplen)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller exportbidrag inom sektorn för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 6.7, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 557/2006 ⁽³⁾ fastställs de vägledande kvantiteter för vilka det får utfärdas exportlicenser inom system B.

- (2) Den definitiva bidragssatsen för tomater, apelsiner, citroner och äpplen som omfattas av licenser inom system B, för vilka det lämnades in ansökningar mellan den 16 maj och den 30 juni 2006, bör fastställas på den vägledande nivån, och procentsatsen för utfärdande av licenser för begärda kvantiteter bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de ansökningar om exportlicens inom system B som i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 557/2006 lämnats in mellan den 16 maj och den 30 juni 2006 skall procentsatserna för utfärdande av licenser och de tillämpliga bidragssatserna vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

⁽³⁾ EUT L 98, 6.4.2006, s. 65.

BILAGA

Procentsatser för utfärdande av licenser för begärda kvantiteter och bidragssatser för licenser inom system B för vilka ansökningar lämnats in mellan den 16 maj och den 30 juni 2006 (tomater, apelsiner, citroner och äpplen)

Produkt	Bidragssats (EUR/t nettovikt)	Procentsatser för utfärdande av licenser för begärda kvantiteter
Tomater	30	100 %
Apelsiner	39	100 %
Citroner	60	100 %
Äpplen	33	100 %

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1026/2006

av den 5 juli 2006

om fastställande av den tilldelningskoefficient som skall tillämpas inom gemenskapstullkvoten för import av majs från tredjeland i enlighet med förordning (EG) nr 969/2006

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 969/2006 av den 29 juni 2006 om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för import av majs från tredjeland ⁽²⁾, särskilt artikel 4.3, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 969/2006 öppnas en årlig tullkvot på 242 074 ton majs (löpnummer 09.4131).
- (2) I artikel 11 i förordning (EG) nr 969/2006 fastställs delkvot nr 2 till 242 074 ton för perioden 1 juli–31 december 2006.

- (3) De kvantiteter för vilka ansökan har lämnats in till och med måndagen den 3 juli 2006 kl. 13.00 (lokal tid Bryssel) i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 969/2006 överskrider de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför beslutas om i vilken omfattning licenser skall utfärdas. Det bör ske genom fastställande av en tilldelningskoefficient som skall tillämpas på de begärda kvantiteterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För alla ansökningar om importlicens för majs inom kvoten som har lämnats in och vidarebefordrats till kommissionen till och med den 3 juli 2006 kl. 13.00 (lokal tid Bryssel) i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EG) nr 969/2006, skall importlicens utfärdas för 0,46439 % av de begärda kvantiteterna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 176, 30.6.2006, s. 44.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EG) nr 1027/2006

av den 14 juni 2006

om statistikrapporteringskrav för postgiroinstitut som tar emot inlåning från icke-monetära finansinstitut med hemvist i euroområdet

(ECB/2006/8)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter⁽¹⁾, särskilt artikel 5.1 och artikel 6.4, och

av följande skäl:

- (1) Av artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2533/98 framgår att, för att ECB:s statistikrapporteringskrav skall efterlevas har Europeiska centralbanken (ECB) rätt att med hjälp av de nationella centralbankerna insamla statistiska uppgifter inom ramen för referenspopulationen av uppgiftslämnare och för vad som krävs för att utföra Europeiska centralbankssystemets uppgifter. Av artikel 2.2 b framgår att postgiroinstitut utgör en del av referenspopulationen av uppgiftslämnare i den utsträckning som är nödvändig för att fullgöra ECB:s rapporteringskrav i fråga om bland annat penningmängds- och bankstatistik.
- (2) Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13)⁽²⁾ antogs med stöd av förordning (EG) nr 2533/98. Enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) skall den faktiska uppgiftslämnande populationen bestå av de monetära finansinstituten (MFI) med hemvist i de deltagande medlemsstaternas territorium.
- (3) Euroområdets penningmängdsaggregat och deras motposter sammanställs främst utifrån uppgifter i balansräkningarna för MFI som insamlas enligt förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13). Euroområdets penningmängdsaggregat innehåller dock inte endast MFIs monetära skulder gentemot icke-MFI med hemvist i euroområdet exklusive staten, utan också statens monetära skulder gentemot icke-MFI med hemvist i euroområdet exklusive staten. Därför insamlas för närvarande ytterligare statistiska uppgifter om inlåning på konto hos staten och

statens innehav av kassa och värdepapper emitterade av MFI enligt riktlinje ECB/2003/2 av den 6 februari 2003 om vissa av Europeiska centralbankens krav på statistikrapportering och om förfarandena för de nationella centralbankernas rapportering av penningmängds- och bankstatistik⁽³⁾.

- (4) I vissa av de deltagande medlemsstaterna hör postgiroinstitut inte längre till sektorn staten i enlighet med det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (ENS 95)⁽⁴⁾ och är inte längre begränsade till att ta emot inlåning uteslutande för statens räkning utan får ta emot inlåning för egen räkning. Det är därför inte längre möjligt att statistiska uppgifter om sådan inlåning rapporteras inom ramen för riktlinje ECB/2003/2.
- (5) Postgiroinstitut som tar emot inlåning bedriver i detta hänseende liknande verksamhet som MFI. Båda typer av institut bör därför omfattas av liknande krav på statistikrapportering i den mån sådana krav är relevanta för deras verksamhet.
- (6) För att säkerställa en sådan harmoniserad behandling och garantera tillgängligheten av statistiska uppgifter om postgiroinstitutens inlåning är det nödvändigt att anta en ny förordning som uppställer rapporteringskrav för dessa institut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

— *deltagande medlemsstat, uppgiftslämnare och hemvist*: den betydelse av dessa termer som framgår av artikel 1 i förordning (EG) nr 2533/98.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 333, 17.12.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2181/2004 (ECB/2004/21) (EUT L 371, 18.12.2004, s. 42).

⁽³⁾ EUT L 241, 26.9.2003, s. 1. Riktlinjen senast ändrad genom riktlinje ECB/2005/4 (EUT L 109, 29.4.2005, s. 6).

⁽⁴⁾ Som antagits av Europeiska unionens råd i rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (EGT L 310, 30.11.1996, s. 1). Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1267/2003 (EUT L 180, 18.7.2003, s. 1).

— *postgiroinstitut*: sådana postkontor som tillhör sektorn "icke-finansiella företag" (sektor S.11 i ENS 95) och som ett komplement till posttjänster tar emot inlåning från icke-MFI med hemvist i euroområdet i syfte att tillhandahålla penningöverföringstjänster till insättarna.

Artikel 2

Faktisk uppgiftslämnande population

1. Den faktiska uppgiftslämnande populationen skall bestå av postgiroinstitut med hemvist i de deltagande medlemsstaternas territorium.

2. ECB:s direktion får upprätta och underhålla en förteckning över de postgiroinstitut som omfattas av denna förordning. De nationella centralbankerna och ECB skall på ett passande sätt göra förteckningen och uppdateringar till denna tillgänglig för de berörda postgiroinstituten, vilket inkluderar på elektronisk väg, via Internet eller, på begäran av de berörda postgiroinstituten, i pappersversion. Förteckningen upprättas endast för informationsändamål. Om den senast tillgängliga versionen av förteckningen är inkorrekt, skall dock ECB inte tillgripa sanktioner mot ett postgiroinstitut som inte på ett korrekt sätt uppfyllt rapporteringskraven, såtillvida det var i god tro avseende den inkorrekta förteckningen.

3. De nationella centralbankerna får bevilja postgiroinstitut undantag från kravet att rapportera statistiska uppgifter enligt denna förordning, förutsatt att de begärda statistiska uppgifterna redan insamlas från andra tillgängliga källor. De nationella centralbankerna skall i god tid kontrollera att detta villkor är uppfyllt, så att de vid behov, efter godkännande från ECB, kan bevilja eller återkalla undantag med verkan från varje års början.

Artikel 3

Statistikrapporteringskrav

1. Den faktiska uppgiftslämnande populationen skall varje månad lämna statistiska uppgifter om sin balansräkning vid månadens slut, avseende stocksiffror, till den nationella centralbanken i den deltagande medlemsstat där postgiroinstitutet har sin hemvist.

2. De statistiska uppgifter som skall lämnas enligt denna förordning avser sådan verksamhet som postgiroinstitutet bedrivit för egen räkning och som specificeras i bilagorna I och II.

3. De nödvändiga statistiska uppgifterna enligt den här förordningen skall lämnas i enlighet med de minimistandarder för överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering som framgår av bilaga III.

4. De nationella centralbankerna skall fastställa och genomföra de förfaranden som skall användas när den faktiska uppgiftslämnande populationen skall lämna sina uppgifter och därvid ta hänsyn till nationella förhållanden. De nationella centralbankerna skall säkerställa att de nödvändiga statistiska uppgifterna enligt den här förordningen tillhandahålls genom dessa förfaranden och att de ger möjlighet till vederbörlig kontroll av att minimistandarderna enligt bilaga III för överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering följs.

5. Om det sker en fusion, en uppdelning eller någon annan omorganisation som kan påverka uppgiftslämnandet skall den berörda uppgiftslämnaren – så snart avsikten att genomföra en sådan åtgärd har offentliggjorts och i god tid innan fusionen, uppdelningen eller omorganisationen träder i kraft – underrätta den berörda nationella centralbanken om de förfaranden som planeras för att uppfylla rapporteringskraven enligt den här förordningen.

Artikel 4

Tidsramar

De nationella centralbankerna skall överföra den statistiska information som inrapporterats i enlighet med artikel 3.1 och 3.2 till ECB före stängningsdags den femtonde arbetsdagen efter utgången av den månad som uppgifterna avser. De nationella centralbankerna bestämmer själva när de senast behöver få in materialet från uppgiftslämnarna för att kunna lämna sina uppgifter till ECB i tid.

Artikel 5

Redovisningsregler

1. Om inget annat anges i punkterna 2 och 3, skall de redovisningsregler som postgiroinstitut tillämpar när de lämnar uppgifter i enlighet med den här förordningen vara de som finns i de nationella bestämmelserna om införlivande av rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut⁽¹⁾, liksom i övriga internationella redovisningsstandarder, i den mån dessa är tillämpliga på postgiroinstitut. Utan att det påverkar rådande redovisningspraxis och nettningsrutiner i de deltagande medlemsstaterna, skall alla finansiella tillgångar och skulder redovisas brutto för statistiska ändamål.

2. Inlåning och utlåning skall redovisas brutto till det utestående nominella beloppet vid slutet av månaden. Med det nominella beloppet avses det kapitalbelopp som en gäldenär enligt avtal är skyldig att återbetala till borgenären.

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

3. De nationella centralbankerna får tillåta att lån med reserveringar rapporteras netto utan reserveringar och att köpta lån rapporteras till det vid förvärvet överenskomna priset, förutsatt att sådan rapporteringspraxis tillämpas av alla inhemska uppgiftslämnare och är nödvändig för att upprätthålla kontinuiteten i värderingen av utlåning för statistiska ändamål i förhållande till uppgifter som rapporteras för perioder före januari 2005.

Artikel 6

Kontroll och obligatorisk insamling

Rätten att kontrollera eller att obligatoriskt samla in de uppgifter som uppgiftslämnarna skall lämna i enlighet med kraven i fråga om statistikrapportering i den här förordningen skall utövas av de nationella centralbankerna, utan att detta påverkar ECB:s rätt att själv utöva denna rätt. Rätten skall särskilt utövas då ett postgiroinstitut som ingår i den faktiska uppgiftslämnande populationen inte uppfyller de minimistandarder för

överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering som anges i bilaga III.

Artikel 7

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 14 juni 2006.

På ECB-rådets vägnar
Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

	A. Inhemskt motparter										B. Övriga deltagande medlemsstater										D. Ofördelat
	MFI					Icke-MFI					MFI					Icke-MFI					
	Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer			MFI		Övriga inhemska sektorer			Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer			MFI		Övriga inhemska sektorer			
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)	
BALANSRÄKNINGSPOSTER																					
TILLGÅNGAR																					
1. Kassa																					
1e varav euro																					
2. Utlåning																					
upp till 1 år																					
över 1 år och upp till 5 år																					
över 5 år																					
2e varav euro																					
3. Obligationer och andra räntebärande värdepapper																					
3e Euro																					
upp till 1 år																					
över 1 år och upp till 2 år																					
över 2 år																					
3x Utländska valutor																					
upp till 1 år																					
över 1 år och upp till 2 år																					
över 2 år																					
4. Andelar i penningmarknadsfonder																					
5. Aktier och andra ägarandelar																					
6. Anläggningstillgångar																					
7. Övriga tillgångar																					

(*) Inklusivt icke överförbar avistamlåning.

Allmän kommentar:

Uppgifter i celler med streckade linjer skall rapporteras.

BILAGA II

DEFINITIONER MED BETYDELSE FÖR STATISTIKRAPPORTERINGSKRAVEN

Allmänna definitioner

Postgiroinstitut skall för statistikändamål sammanställa verksamheten för alla sina kontor (inregistrerade kontor, huvudkontor och/eller filialer) inom samma nationella territorium. Sammanställning över nationsgränser är inte tillåten för statistiska ändamål.

Om ett moderbolag och dess dotterbolag är postgiroinstitut och belägna inom samma nationella territorium får moderbolaget sammanställa dotterbolagens verksamhet i sitt statistikmaterial. Dotterbolag är fristående inregistrerade enheter som någon annan enhet är majoritetsägare eller ende ägare till, medan filialer är oregistrerade enheter (de är inte självständiga juridiska personer) som i sin helhet ägs av moderbolaget.

Om ett postgiroinstitut har filialer inom andra deltagande medlemsstaters territorier skall det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot alla dessa filialer som positioner gentemot aktörer med hemvist i andra deltagande medlemsstater. Omvänt skall en filial i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret eller gentemot institutets övriga filialer inom de övriga deltagande medlemsstaternas territorier som positioner gentemot aktörer med hemvist i andra deltagande medlemsstater.

Om ett postgiroinstitut har filialer utanför de deltagande medlemsstaternas territorium skall det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot alla dessa filialer som positioner gentemot aktörer med hemvist i utlandet. Omvänt skall en filial i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret eller gentemot institutets övriga filialer utanför de deltagande medlemsstaterna som positioner gentemot aktörer med hemvist i utlandet.

Postgiroinstitut i offshore-finanscentra räknas statistiskt som aktörer med hemvist inom de territorier där dessa finanscentra är belägna.

Definitioner av sektorer

ENS 95 ligger till grund för sektorsindelningen. Motparter till postgiroinstitut som är belägna i de deltagande medlemsstaternas territorier identifieras i enlighet med deras nationella sektorsklassificering eller med deras indelning i institutionella enheter i enlighet med listan över MFI för statistiska ändamål och de riktlinjer för statistisk klassificering av kunder som ges i ECB:s "Money and Banking Sector Manual" ("Guidance for the statistical classification of customers"), som följer klassificeringsprinciper som överensstämmer med ENS 95 så långt det är möjligt.

Kategorin "MFI" omfattar följande sektorer och undersektorer:

- *monetära finansinstitut (MFI)*: inhemska kreditinstitut enligt gemenskapsrättens definition samt andra inhemska finansinstitut vars verksamhet består i att ta emot inlåning och/eller nära substitut till inlåning från andra enheter än MFI och för att för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) bevilja krediter och/eller placera i värdepapper,
- *kreditinstitut*: enligt gemenskapslagstiftningens definition ⁽¹⁾, a) ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel ⁽²⁾ och att bevilja krediter för egen räkning, eller b) ett institut för elektroniska pengar enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet ⁽³⁾,
- *centralbanker*: de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker och ECB,
- *penningmarknadsfonder*: de investeringsfonder (collective investment undertakings) vars andelar i fråga om likviditet utgör nära substitut till inlåning och som huvudsakligen investerar i penningmarknadsinstrument och/eller i andelar i penningmarknadsfonder, och/eller i andra överförbara skuldförbindelser med en återstående löptid upp till ett år, och/eller i insättningar i bank och/eller som strävar efter en avkastning som ligger nära räntorna på penningmarknadsinstrument,
- *andra monetära finansinstitut*: andra inhemska finansinstitut som uppfyller kriterierna för ett MFI, oavsett vilken verksamhet de bedriver.

⁽¹⁾ Artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/29/EG (EUT L 70, 9.3.2006, s. 50), se direktivet i dess aktuella lydelse.

⁽²⁾ Inklusiva medel som härrör från försäljning till allmänheten av bankers skuldförbindelser.

⁽³⁾ EGT L 275, 27.10.2000, s. 39. Se direktivet i dess aktuella lydelse.

Bankinstitut utanför medlemsstaterna kallas "banker" i stället för MFI. På samma sätt hänför sig "icke-MFI" bara till medlemsstaterna; för andra länder gäller termen "icke-banker". Kategorin "icke-MFI" omfattar följande sektorer och undersektorer:

- *offentlig sektor*: inhemska enheter vilkas primära uppgift är att producera icke marknadsförda varor och tjänster som är avsedda för individuell och kollektiv konsumtion och/eller att omfördela nationella inkomster och förmögenhet (ENS 95, 2.68–2.70).
- *staten*: administrativa statliga departement och andra centrala myndigheter vilkas behörighet sträcker sig över hela det ekonomiska territoriet, utom vad avser administration av socialförsäkringsfonder (ENS 95, 2.71).
- *delstater*: separata institutionella enheter som utövar några av en regerings funktioner på en nivå mellan stat och kommun, utom vad beträffar socialförsäkringsfonder (ENS 95, 2.72).
- *kommuner*: allmänna administrativa enheter vars behörighet endast sträcker sig över en lokal del av det ekonomiska territoriet, förutom lokala avdelningar av socialförsäkringsfonder (ENS 95, 2.73).
- *socialförsäkringsfonder*: statliga, delstatliga och kommunala institutionella enheter, vars huvudsakliga aktivitet är att tillhandahålla sociala förmåner (ENS 95, 2.74).

Övriga inhemska sektorer, dvs. andra inhemska icke-MFI än den offentliga sektorn, omfattar:

- *övriga finansinstitut + finansiella serviceföretag*: icke-monetära finansiella företag och kvasibolag (utom försäkringsföretag och pensionsinstitut), som främst ägnar sig åt finansförmedling genom att ta upp lån i andra former än sedlar och mynt, inlåning och/eller nära substitut till inlåning från andra institutionella enheter än MFI (ENS 95, 2.53–2.56). Här ingår även finansiella serviceföretag, som utgörs av alla finansiella företag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansiell serviceverksamhet (ENS 95, 2.57–2.59).
- *försäkringsföretag och pensionsinstitut*: icke-monetära finansiella företag och kvasibolag, som främst ägnar sig åt finansförmedling som en följd av riskspridning (ENS 95, 2.60–2.67).
- *icke-finansiella företag*: företag och kvasibolag som inte ägnar sig åt finansförmedling utan främst åt produktion av marknadsförda varor och icke-finansiella tjänster (ENS 95, 2.21–2.31).
- *hushåll*: individer eller grupper av individer i deras egenskap av konsumenter och producenter av varor och icke-finansiella tjänster uteslutande för egen slutlig användning, och som producenter av marknadsförda varor och icke-finansiella och finansiella tjänster, förutsatt att deras aktiviteter inte är sådana som utförs av kvasibolag. Hit räknas hushållens icke-vinstdrivande organisationer som främst ägnar sig åt produktion av icke marknadsförda varor och tjänster avsedda för specifika grupper av hushåll (ENS 95, 2.75–2.88).

Sektorsindelningen av motparter som inte är MFI och som är belägna utanför det nationella territoriet beskrivs närmare i ECB:s handbok *Money and Banking Statistics Sector Manual*.

Definitioner av instrumentkategorier

I definitionerna av kategorierna tillgångar och skulder har de olika finansiella systemens särdrag beaktats. Vissa kategorier av tillgångar och skulder delas upp efter sin ursprungliga löptid. Ursprunglig löptid avser den fasta överenskomna tid under vilken ett finansiellt instrument inte kan inlösas (t.ex. skuldförbindelser) eller endast kan inlösas mot någon slags straffavgift (t.ex. vissa typer av inlåning). Uppsägningstid är den tid som förflyter från det att innehavaren aviserar sin avsikt att lösa in instrumentet och det datum då innehavaren har rätt att byta ut instrumentet mot kontanter utan att behöva betala någon straffavgift. Endast då ett finansiellt instrument saknar överenskommen löptid klassificeras det efter uppsägningstid.

I tabellerna nedan ges en detaljerad standardbeskrivning av instrumentkategorier som de nationella centralbankerna i enlighet med den här förordningen skall omvandla till kategorier som är tillämpliga på nationell nivå (¹).

(¹) Dessa tabeller är således inte förteckningar över enskilda finansiella instrument.

Detaljbeskrivning av instrumentkategorier i den aggregerade månadsbalansräkningen för MFI-sektorn

KATEGORIER AV TILLGÅNGAR

Kategori	Viktigare egenskaper
1. Kassa	Innehav av utelöpande sedlar och mynt i euro och utländska valutor som allmänt används som betalningsmedel
2. Utlåning	<p>I datainsamlingen omfattar denna post medel som uppgiftslämnarna har lånat till låntagare och som inte förekommer i form av något dokument eller som förekommer i form av ett enda dokument (även om det har blivit överlåtbar). Här ingår tillgångar i form av insättningar</p> <ul style="list-style-type: none"> — Insättningar hos MFI — Osäkra fordringar som ännu inte återbetalats eller avskrivits <p>Med osäkra fordringar avses lån där återbetalningen är försenad eller på annat sätt bedöms som osäker. De nationella centralbankerna avgör om osäkra fordringar skall anges med eller utan reserveringar</p> <ul style="list-style-type: none"> — Innehav av icke-överlåtbara värdepapper <p>Innehav av obligationer och andra räntebärande värdepapper och andra ägarandelar, som inte är överlåtbara och som inte har någon andrahandsmarknad, se även under överlåtbara lån</p> <ul style="list-style-type: none"> — Överlåtbara lån <p>Lån som de facto blivit överlåtbara skall tas upp under tillgångsposten utlåning så länge de förekommer i form av ett enda dokument och som regel endast handlas tillfälligtvis</p> <ul style="list-style-type: none"> — Efterställda fordringar i form av in- eller utlåning <p>Efterställda fordringar medför en underordnad fordran på utställarinstitutet, som endast kan göras gällande sedan alla bättre ställda fordringar (exempelvis in- och utlåning) tillgodosetts, vilket gör att de får liknande egenskaper som aktier och andra ägarandelar. I statistiksammanhang skall efterställda fordringar följa det finansiella instrumentet, dvs. de klassificeras som antingen utlåning eller obligationer och andra räntebärande värdepapper beroende på vilket instrument det gäller. Om det i statistiken anges en enda siffra för postgruppens innehav av samtliga former av efterställda fordringar skall den tas upp under posten "obligationer och andra räntebärande värdepapper", eftersom efterställda fordringar oftare utgörs av värdepapper än av lån</p> <ul style="list-style-type: none"> — Fordringar enligt omvända repor <p>Motpost till kontant betalning för värdepapper som förvärvats av uppgiftslämnare</p> <p>Följande post skall inte behandlas som lån:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Lån som ges på förtroendebasis <p>Lån som ges på förtroendebasis (förtroendelån/lån utan säkerhet) görs i ena partens namn (förvaltaren) för tredje mans räkning (mottagaren). Lån på förtroendebasis skall för statistikändamål inte tas upp i förvaltarens balansräkning om de risker och förmåner som sammanhänger med äganderätten ligger kvar hos mottagaren. De risker och förmåner som sammanhänger med äganderätten ligger kvar hos mottagaren om: i) mottagaren står kreditrisken för lånet (dvs. förvaltaren ansvarar endast för den administrativa hanteringen av lånet), eller ii) mottagarens investering är säkrad mot förluster, om förvaltaren skulle träda i likvidation (dvs. förtroendelånet ingår inte i de av förvaltaren tillgängliga fordringar som kan tas i anspråk vid eventuell konkurs)</p>

Kategori	Viktigare egenskaper
3. Obligationer och andra räntebärande värdepapper	<p>Innehav av obligationer och andra räntebärande värdepapper eller andra ägarandelar, som är överlåtbara och vanligen har en andrahandsmarknad eller kan användas för avräkning på marknaden och som inte ger innehavaren någon form av äganderätt till det institut som har emitterat värdepapperen. I posten inräknas</p> <ul style="list-style-type: none"> — innehav av värdepapper som ger innehavaren en ovillkorlig rätt till en fast eller avtalsenlig avkastning i form av kupongbetalningar och/eller en bestämd fast summa på en given dag (eller givna dagar) eller räknat från en vid emissionen bestämd dag — överlåtbara lån som omstrukturerats till ett stort antal identiska dokument och har en andrahandsmarknad (se även överlåtbara lån under kategori 2) — efterställda fordringar i form av skuldförbindelser (se även efterställda fordringar i form av in- eller utlåning under kategori 2) — värdepapper som lånas ut mot säkerhet skall stå kvar i den ursprungliga ägarens balansräkning (i stället för att överföras till den tillfälliga förvärvarens balansräkning) i de fall det finns ett bindande åtagande att låta lånet gå tillbaka (och inte endast en option att låta det återgå). Avsikten härmed är att behandla dessa transaktioner på samma sätt som repo- och liknande transaktioner
3a. Obligationer och andra räntebärande värdepapper med ursprunglig löptid upp till ett år	<ul style="list-style-type: none"> — Innehav av överlåtbara skuldförbindelser (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid upp till ett år — lån med ursprunglig löptid upp till ett år som omstrukturerats till ett stort antal identiska dokument och är föremål för handel på andrahandsmarknader — Efterställda fordringar i form av skuldförbindelser med ursprunglig löptid upp till ett år
3b. Obligationer och andra räntebärande värdepapper med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år	<ul style="list-style-type: none"> — Innehav av överlåtbara skuldförbindelser (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år — Överlåtbara lån med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år som omstrukturerats till ett stort antal identiska dokument och är föremål för handel på andrahandsmarknader — Efterställda fordringar i form av skuldförbindelser med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år
4. Andelar i penningmarknadsfonder	<p>I posten inräknas innehav av andelar som har emitterats av penningmarknadsfonder. En penningmarknadsfond är en investeringsfond (collective investment undertaking), vars andelar i fråga om likviditet utgör nära substitut till inlåning och som huvudsakligen investerar i penningmarknadsinstrument och/eller i andelar i penningmarknadsfonder och/eller i andra överförbara skuldförbindelser med en återstående löptid upp till ett år, och/eller i insättningar i bank och/eller som strävar efter en avkastning som ligger nära räntorna på penningmarknadsinstrument</p>

KATEGORIER AV SKULDER

Kategori	Viktigare egenskaper
9. Inlåning	<p>Belopp som uppgiftslämnare är skyldiga sina fordringsägare, exklusive belopp som hänförs till emitterade överlåtbara värdepapper. För datainsamlingen skall kategorin delas upp i inlåning över natten, inlåning med överenskommen löptid, inlåning med uppsägningstid och repor.</p> <p>Inlåning täcker även upplåning som skulder för MFI. Begreppsmässigt står upplåning för belopp som mottagits av postgiroinstitut och som inte har formen av inlåning. I ENS 95 skiljer man mellan utlåning och inlåning utifrån vilken part som tar initiativ (om detta är låntagaren, så utgör det en utlåning, men om det är långivaren, så är det en inlåning). I praktiken varierar emellertid betydelsen av den här distinktionen allt efter den nationella finansstrukturen. För datainsamlingen behandlas inte upplåning som en separat kategori på balansräkningens skuldsida. Saldon som ses som upplåning skall i stället utan uppdelning klassificeras under posten inlåning, såvida de inte har formen av överlåtbara instrument. Detta är i linje med definitionen ovan av inlåning</p> <p>Icke-överlåtbara skuldinstrument som emitterats av uppgiftslämnare skall i allmänhet klassificeras som inlåning. Instrument kan betecknas som icke-omsättningsbara i den mening att det finns restriktioner för överlåtelse av äganderätten till instrumentet, vilket innebär att de – även om de formellt sett är överlåtbara – inte kan omsättas eftersom det saknas en reglerad marknad. Icke-omsättningsbara instrument som emitterats av uppgiftslämnare och som i ett senare skede blir omsättningsbara och kan handlas på andrahandsmarknaden bör omklassificeras som skuldförbindelser</p> <p>Marginalbetalningar i samband med derivat skall klassificeras som inlåning om de utgör säkerhet i form av kontanter till postgiroinstitut, och de förblir insättarens egendom och skall återbetalas till denne när kontraktet avvecklas. Med hänsyn till rådande praxis föreslås även att marginalinsättningar som tas emot av uppgiftslämnare skall klassificeras som inlåning endast i den mån postgiroinstitut får tillgång till medel som fritt kan vidareutlånas. Om en del av den marginalinsättning som postgiroinstitut tar emot måste vidarebefordras till en annan deltagare på derivatmarknaden (exempelvis en clearingcentral) skall i princip endast den återstående delen, som postgiroinstitut kan föfoga över, klassificeras som inlåning. De stora skillnaderna i rådande praxis gör det svårt att fastställa vilka marginalbetalningar som verkligen skall återbetalas, eftersom olika typer av marginalinsättningar sätts in utan åtskillnad på samma konto, och vilka marginalinsättningar som förses postgiroinstitut med medel för vidareutlåning. I dessa fall kan det godtas att dessa marginalbetalningar klassificeras som övriga skulder eller som inlåning, allt beroende på nationell praxis</p> <p>Öronmärkta saldon i samband med exempelvis leasingavtal klassificeras som inlåning under inlåning med överenskommen löptid eller inlåning med uppsägningstid, beroende på löptid/bestämmelser i det underliggande avtalet</p> <p>Medel (insättningar) som mottagits på förtroendebasis skall inte tas upp på postgiroinstituts statistikbalansräkning (se lån som ges på förtroendebasis under kategori 2)</p>
9.1 Inlåning över natten	<p>Insättningar som kan tas ut i kontanter och/eller på begäran kan överföras utan uppsägningstid med check, girering, debitering eller liknande utan större dröjsmål, begränsningar eller straffavgift. I denna kategori ingår saldon avseende belopp i form av elektroniska pengar, antingen hårdvarubaserade elektroniska pengar (exempelvis kontantkort) eller mjukvarubaserade elektroniska pengar, som ställts ut av postgiroinstitut. I posten skall inte inräknas icke överförbara insättningar som tekniskt sett kan tas ut vid anfordran, men där avsevärd straffavgift tas ut</p> <ul style="list-style-type: none"> — Saldon (räntebärande eller icke räntebärande) som kan överföras genom check, girering, debitering eller liknande utan större straffavgift eller begränsningar — Saldon (räntebärande eller icke räntebärande) som på anfordran omedelbart kan tas ut i kontanter eller före stängningsdags dagen efter insättningen utan större straffavgift eller begränsningar, men som inte är överförbara — Saldon (räntebärande eller icke räntebärande) som utgörs av förbetalda belopp som hårdvarubaserade (exempelvis kontantkort) eller mjukvarubaserade elektroniska pengar — Lån som skall återbetalas före stängningsdags dagen efter det att lånet beviljats
9.2 Inlåning med överenskommen löptid	<p>Icke överförbara insättningar som inte kan tas ut i kontanter före den överenskomna förfallodagen, eller som kan tas ut i kontanter under löptiden endast mot någon form av straffavgift. Posten innehåller också administrativt reglerad sparinsättning, där löptidskriteriet är irrelevant (klassificeras som tillhörande löptidskategorin över två år). Finansiella produkter med roll överbestämmelser skall klassificeras efter den kortaste löptiden. Även om inlåning med överenskommen löptid kan tillåta tidigare inlösen efter uppsägning, eller kan inlösas på anfordran mot viss straffavgift, kan dessa omständigheter inte anses avgörande för klassificeringen</p>

Kategori	Viktigare egenskaper
9.2a Inlåning med överenskommen löptid upp till ett år	<ul style="list-style-type: none"> — Saldon som placerats med fast löptid på högst ett år (med undantag för inlåning med en ursprunglig löptid på en dag), som varken är överförbara eller kan tas ut i kontanter före förfallodagen — Saldon som placerats med fast löptid på högst ett år, som inte är överförbara men kan tas ut före förfallodagen efter uppsägning. Om uppsägning har skett bör sådana saldon klassificeras som tillhörande kategori 9.3a — Saldon som placerats med fast löptid på högst ett år, som inte är överförbara men kan tas ut vid anfordran mot viss straffavgift — Marginalbetalningar i samband med derivatkontrakt, som stängs inom ett år, i form av kontanter som ställs som säkerhet mot kreditrisker men som förblir insättarens egendom och skall återbetalas till denne när kontraktet avvecklas — Lån som förekommer i form av ett enda dokument med ursprunglig löptid upp till ett år — Icke överlåtbara skuldförbindelser emitterade av postgiroinstitut (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid upp till ett år — Postgiroinstituts efterställda skulder i form av insättningar eller lån med ursprunglig löptid upp till ett år
9.2b Inlåning med överenskommen löptid över ett år och upp till två år	<ul style="list-style-type: none"> — Saldon som placerats med fast löptid mellan ett och två år, som varken är överförbara eller kan tas ut i kontanter före förfallodagen — Saldon som placerats med fast löptid mellan ett och två år, som inte är överförbara men kan tas ut före förfallodagen efter uppsägning. Om uppsägning har skett bör sådana saldon klassificeras som tillhörande kategori 9.3a — Saldon som placerats med ursprunglig fast löptid mellan ett och två år, som inte är överförbara men kan tas ut vid anfordran mot viss straffavgift — Marginalbetalningar i samband med derivatkontrakt som stängs inom ett till två år, i form av kontanter som ställs som säkerhet mot kreditrisker men som förblir insättarens egendom och skall återbetalas till denne när kontraktet avvecklas — Lån som förekommer i form av ett enda dokument med ursprunglig löptid mellan ett och två år — Icke överlåtbara skuldförbindelser emitterade av postgiroinstitut (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år — Postgiroinstituts efterställda skulder i form av insättningar eller lån med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år
9.3 Inlåning med uppsägnings-tid	<p>Icke överförbara insättningar utan överenskommen löptid, som inte kan tas ut i kontanter utan uppsägnings-tid och som inte kan tas ut i kontanter före uppsägnings-tidens utgång eller endast mot viss straffavgift. I posten ingår inlåning som, trots att insättningarna i vissa fall juridiskt sett kan tas ut utan uppsägnings-tid, enligt nationell praxis skulle träffas av straffavgifter och avsevärda begränsningar (klassificerade under löptidskategorin upp till tre månader), liksom placeringskonton utan uppsägnings-tid eller överenskommen löptid men med restriktiva uttagsvillkor (klassificerade under löptidskategorin över tre månader)</p>
9.3a Inlåning med uppsägnings-tid upp till tre månader	<ul style="list-style-type: none"> — Saldon som placerats utan fast löptid, som endast kan lyftas efter en uppsägnings-tid på upp till tre månader. I fall där pengarna kan lyftas före uppsägnings-tidens utgång (eller vid anfordran) medför det att en straffavgift tas ut — Icke överförbara avistasparkonton och andra former av insättningar från allmänheten som kan tas ut bara mot en avsevärd straffavgift även om de juridiskt sett kan lyftas vid anfordran — Saldon som placerats med fast löptid, som inte är överförbara, men för vilka en uppsägnings-tid under tre månader för förtida återbetalning har inletts

BILAGA III

MINIMISTANDARER SOM SKALL TILLÄMPAS AV DEN FAKTISKA UPPGIFTLÄMNANDE POPULATIONEN

Uppgiftslämnarna skall tillämpa följande minimistandarder för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav.

1. Minimistandarder för dataöverföring

- a) Rapporteringen till de nationella centralbankerna skall ske snabbt och inom de tidsramar som fastställts av dem.
- b) Rapporterna skall till form och uppställning följa de tekniska rapporteringskrav som fastställts av de nationella centralbankerna.
- c) Kontaktpersonen (eller kontaktpersonerna) hos uppgiftslämnarna skall namnges.
- d) De tekniska specifikationerna för dataöverföringen till de nationella centralbankerna skall följas.

2. Minimistandarder för noggrannhet

- e) De statistiska uppgifterna skall vara exakta:
 - Uppgifterna skall stämma linjärt (t.ex. skall delsummorna sammanräknade stämma med totalsumman).
 - Uppgifter som inrapporteras med olika frekvens skall stämma sinsemellan.
- f) Uppgiftslämnarna skall kunna lämna information om den utveckling som inrapporterade data visar.
- g) All statistik skall vara fullständig, luckor i uppgifterna skall påpekas och förklaras för de nationella centralbankerna och i förekommande fall snarast möjligt rättas till.
- h) Statistiken får inte innehålla fortlöpande och strukturella luckor.
- i) Uppgiftslämnarna skall använda de enheter och antal decimaler som föreskrivits av de nationella centralbankerna för den tekniska överföringen av data.
- j) Uppgiftslämnarna skall tillämpa de avrundningsregler som föreskrivits av de nationella centralbankerna för den tekniska överföringen av data.

3. Minimistandarder för begreppsmässig överensstämmelse

- k) Statistiken skall överensstämma med definitioner och klassificeringar i den här förordningen.
- l) Vid avvikande definitioner och klassificeringar skall uppgiftslämnarna i förekommande fall regelbundet följa upp och kvantifiera skillnaderna mellan använda mått och måtten enligt den här förordningen.
- m) Uppgiftslämnarna skall kunna förklara avbrott i inrapporterade data jämfört med uppgifterna för föregående period.

4. Minimistandarder för revidering

- n) De revideringsprinciper och -förfaranden som fastställts av ECB och de nationella centralbankerna skall följas. Avvikelser från normala revideringsförfaranden skall förklaras i noter.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 5 maj 2006

om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om vissa luftfartsaspekter

(2006/466/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 5 juni 2003 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med tredjeländer om att ersätta vissa bestämmelser i befintliga bilaterala avtal med ett gemenskapsavtal.
- (2) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal med Nya Zeeland om vissa luftfartsaspekter (nedan kallat "avtalet"), i enlighet med mekanismerna och förhandlingsdirektiven i bilagan till rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar med tredjeländer om ersättande av vissa bestämmelser i befintliga bilaterala avtal med ett gemenskapsavtal.
- (3) Avtalet bör undertecknas och tillämpas provisoriskt, med förbehåll för att det senare ingås.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om vissa luftfartsaspekter godkänns härmed på gemenskapens vägnar, med förbehåll för rådets beslut om ingående av avtalet.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet på gemenskapens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Artikel 3

I avvaktan på att avtalet träder i kraft skall det tillämpas provisoriskt från och med den första dagen i den månad som följer på den dag då parterna har underrättat varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas härmed att överlämna det meddelande som avses i artikel 8.2 i avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 5 maj 2006.

På rådets vägnar

K.-H. GRASSER

Ordförande

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om vissa luftfartsaspekter

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

NYA ZEELAND,

å andra sidan,

nedan kallade "avtalsparterna",

SOM KONSTATERAR att bilaterala luftfartsavtal har slutits mellan flera av Europeiska gemenskapens medlemsstater och Nya Zeeland med bestämmelser som har befunnits strida mot EG-rätten,

SOM KONSTATERAR att Europeiska gemenskapen har exklusiv behörighet i fråga om flera aspekter i bilaterala luftfartsavtal mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen och tredjeländer,

SOM KONSTATERAR att enligt EG-rätten har EG-lufttrafikföretag etablerade i en medlemsstat rätt till icke-diskriminerande tillgång till flygrutter mellan den medlemsstaten och tredjeländer,

SOM BEAKTAR de avtal som har slutits mellan Europeiska gemenskapen och vissa tredjeländer som innebär att medborgare i dessa tredjeländer får förvärva äganderätt i lufttrafikföretag som har tillstånd utfärdade i enlighet med EG-rätten,

SOM INSER att bestämmelser i de bilaterala luftfartsavtalen mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland som har befunnits strida mot EG-rätten måste ändras så att de till fullo blir förenliga med denna och bildar en sund rättslig grund för flygtrafiken mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland och för att kontinuiteten i denna flygtrafik skall kunna upprätthållas,

SOM KONSTATERAR att Europeiska gemenskapen inte har som mål att genom detta avtal öka totalvolymen för flygtrafiken mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland, att påverka jämvikten mellan EG-lufttrafikföretag och lufttrafikföretag från Nya Zeeland eller att ändra bestämmelserna i befintliga bilaterala luftfartsavtal när det gäller trafikrättigheter,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Allmänna bestämmelser**

1. I detta avtal avses med "medlemsstat" en medlemsstat i Europeiska gemenskapen. Med "avtalspart" avses en avtalslutande part i detta avtal. Med "part" avses en avtalslutande part i relevant bilateralt luftfartsavtal. Med "lufttrafikföretag" avses också flygbolag. Med "Europeiska gemenskapens territorium" avses de av medlemsstaternas territorier på vilka fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt.

2. Hänvisningar i något av de avtal som ingår i förteckningen i bilaga I till medborgare i en medlemsstat som är part i avtalet i fråga skall innebära hänvisningar till medborgare i Europeiska gemenskapens medlemsstater.

3. Hänvisningar i något av de avtal som ingår i förteckningen i bilaga I till lufttrafikföretag i en medlemsstat som är part i avtalet i fråga skall innebära hänvisningar till lufttrafikföretag som har utsetts av den medlemsstaten.

*Artikel 2***Utseende, godkännande och återkallande**

1. Bestämmelserna i punkterna 3 och 4 i den här artikeln skall äga företräde framför motsvarande bestämmelser i de artiklar som förtecknas i bilaga II a respektive b när det gäller den berörda medlemsstatens utseende av lufttrafikföretag, godkännanden och tillstånd som Nya Zeeland har beviljat lufttrafikföretag samt vägran, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden eller tillstånd för lufttrafikföretag.

2. Bestämmelserna i punkterna 3 och 4 i den här artikeln skall äga företräde framför motsvarande bestämmelser i de artiklar som förtecknas i bilaga II a respektive b till detta avtal när det gäller Nya Zeelands utseende av lufttrafikföretag, godkännanden och tillstånd som den berörda medlemsstaten har beviljat lufttrafikföretag samt vägran, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden eller tillstånd för lufttrafikföretag.

3. När ett sådant utseende meddelas, och när ett lufttrafikföretag som har utsetts lämnar in en ansökan i den form och på det sätt som föreskrivs i trafiktillstånd och tekniska tillstånd, skall den andra parten, om inte annat följer av punkterna 4 och 5, utfärda de tillämpliga godkännandena och tillstånden med så kort handläggningstid som möjligt under förutsättning att

a) när det gäller lufttrafikföretag som har utsetts av en medlemsstat

i) lufttrafikföretaget i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är etablerat på den medlemsstats territorium där det har utsetts och har en giltig operativ licens från en medlemsstat i enlighet med EG-rätten, och

ii) den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget och att dess luftfartsmyndighet finns tydligt angiven i den handling där lufttrafikföretaget utses, och

iii) lufttrafikföretaget har sin huvudsakliga verksamhet på den medlemsstats territorium som har utfärdat företagets operativa licens, och

iv) lufttrafikföretaget ägs direkt eller genom majoritetsägande och i praktiken kontrolleras av någon medlemsstat och/eller medborgare i någon medlemsstat och/eller av någon annan stat enligt förteckningen i bilaga III och/eller av medborgare i någon sådan annan stat,

b) när det gäller lufttrafikföretag som har utsetts av Nya Zeeland

i) Nya Zeeland utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget, och

ii) lufttrafikföretaget har sin huvudsakliga verksamhet och sitt säte i Nya Zeeland.

4. Varje part får vägra, återkalla, tillfälligt upphäva eller begränsa trafiktillstånd och tekniska tillstånd för ett lufttrafikföretag som har utsetts av den andra parten, om

a) när det gäller lufttrafikföretag som har utsetts av en medlemsstat

i) lufttrafikföretaget i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte är etablerat på den medlemsstats territorium där det har utsetts eller inte har någon giltig operativ licens från en medlemsstat i enlighet med EG-rätten, eller

ii) den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) inte utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget eller om dess luftfartsmyndighet inte är tydligt angiven i den handling där lufttrafikföretaget utses, eller

iii) lufttrafikföretaget inte har sin huvudsakliga verksamhet på den medlemsstats territorium som har utfärdat företagets operativa licens, eller

iv) lufttrafikföretaget inte ägs och inte i praktiken kontrolleras direkt eller genom majoritetsägande av någon medlemsstat och/eller medborgare i någon medlemsstat och/eller av någon annan stat enligt förteckningen i bilaga III och/eller av medborgare i någon sådan annan stat, eller

v) lufttrafikföretaget redan har tillstånd att bedriva luftfart enligt ett bilateralt avtal mellan Nya Zeeland och en annan medlemsstat, och Nya Zeeland kan visa att lufttrafikföretaget – genom att utöva trafikrättigheter enligt det här avtalet på en rutt där en ort i den andra medlemsstaten ingår – skulle kringgå bestämmelser om begränsningar av trafikrättigheter i det andra avtalet, eller

vi) det utsedda lufttrafikföretaget har ett drifttillstånd (AOC) som har utfärdats av en medlemsstat, och det inte finns något bilateralt avtal om luftfart mellan Nya Zeeland och den medlemsstaten, och den medlemsstaten har vägrat att ge trafikrättigheter till det lufttrafikföretag som har utsetts av Nya Zeeland,

b) när det gäller lufttrafikföretag som har utsetts av Nya Zeeland

i) Nya Zeeland inte utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget, eller

ii) lufttrafikföretaget inte har sin huvudsakliga verksamhet och sitt säte i Nya Zeeland.

5. När Nya Zeeland utövar sina rättigheter enligt punkt 4, och utan att det påverkar landets rättigheter enligt punkt 4 a v och vi i denna artikel, får Nya Zeeland inte göra någon åtskillnad mellan lufttrafikföretag från medlemsstaterna på grundval av nationalitet.

Artikel 3

Rättigheter i fråga om tillsyn

1. Bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall komplettera de artiklar som förtecknas i bilaga II c.

2. Om en medlemsstat har utsett ett lufttrafikföretag, för vilket tillsynen utövas av en annan medlemsstat, skall Nya Zeelands rättigheter enligt säkerhetsbestämmelserna i avtalet mellan den medlemsstat som har utsett lufttrafikföretaget och Nya Zeeland gälla på samma sätt för den andra medlemsstaten, när det gäller att anta och tillämpa säkerhetsnormerna och när det gäller att ge trafiktillstånd till det lufttrafikföretaget.

*Artikel 4***Beskattning av flygbränsle**

1. Bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall komplettera motsvarande bestämmelser i de artiklar som förtecknas i bilaga II d.

2. Utan hinder av eventuella andra bestämmelser med annat innehåll, skall inget av de avtal som förtecknas i bilaga II d innebära att en medlemsstat eller Nya Zeeland hindras från att på ett icke-diskriminerande sätt beskatta eller tull- eller avgiftsbelägga flygbränsle, som tillhandahålls på deras respektive territorium och som är avsett för luftfartyg tillhörande ett lufttrafikföretag som har utsetts av en medlemsstat eller Nya Zeeland och som går i trafik mellan två orter på avtalsparternas respektive territorium.

*Artikel 5***Priser**

1. Bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall komplettera de artiklar som förtecknas i bilaga II e.

2. De priser som tas ut av lufttrafikföretag, som utses av Nya Zeeland enligt ett avtal i förteckningen i bilaga I med en bestämmelse som finns förtecknad i bilaga II e för transport helt och hållet inom Europeiska gemenskapen, skall vara förenliga med gemenskapsrätten. EG-rätten skall tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

3. De priser som tas ut av lufttrafikföretag, som utses av en medlemsstat enligt ett avtal i förteckningen i bilaga I med en bestämmelse som finns förtecknad i bilaga II e för transport helt och hållet inom Nya Zeeland, skall vara förenliga med nyzeeländsk lagstiftning. Den nyzeeländska lagstiftningen skall tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

*Artikel 6***Bilagor till avtalet**

Bilagorna till detta avtal utgör en integrerad del av detta.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i Bryssel, i två exemplar, den tjugoförsta juni tjugohundrasex på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska. I händelse av avvikelser mellan språken skall den engelska versionen ha företräde framför övriga språkversioner.

*Artikel 7***Översyn och ändring**

Avtalsparterna får när som helst i samförstånd se över eller ändra detta avtal.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

1. Detta avtal skall träda i kraft när avtalsparterna skriftligen har underrättat varandra om att de respektive interna förfaranden som krävs för ikraftträdandet har slutförts.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 skall avtalsparterna vara överens om att provisoriskt tillämpa detta avtal från och med den första dagen i den månad som följer på den dag då avtalsparterna har underrättat varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.

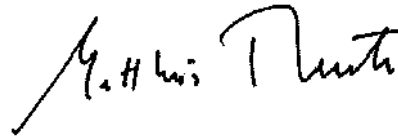
3. Avtal och andra överenskommelser mellan medlemsstaterna och Nya Zeeland som ännu inte har trätt i kraft när det här avtalet undertecknas, och som inte tillämpas provisoriskt, förtecknas i bilaga I b. Det här avtalet skall tillämpas på alla sådana avtal och överenskommelser när de har trätt i kraft eller tillämpas provisoriskt.

*Artikel 9***Upphörande**

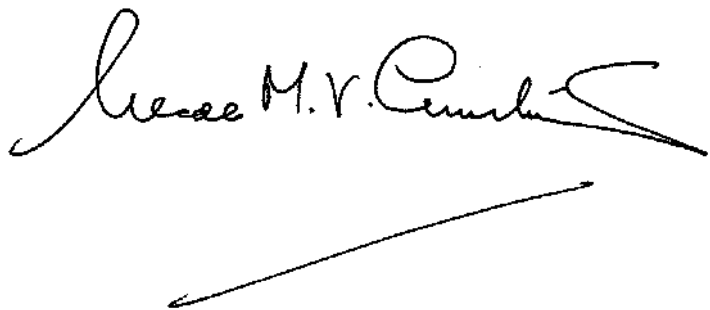
1. Om ett avtal som förtecknas i bilaga I upphör att gälla, skall alla bestämmelser i det här avtalet som avser det avtal som förtecknas i bilaga I upphöra att gälla vid samma tidpunkt.

2. Om alla de avtal som förtecknas i bilaga I upphör att gälla skall det här avtalet upphöra att gälla vid samma tidpunkt.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

Por Nueva Zelanda
 Za Nový Zéland
 For New Zealand
 Für Neuseeland
 Uus-Meremaa nimel
 Για τη Νέα Ζηλανδία
 For New Zealand
 Pour la Nouvelle-Zélande
 Per la Nuova Zelanda
 Jaunzēlandes vārdā
 Naujosios Zelandijos vardu
 Új-Zéland részéről
 Għan-New Zealand
 Voor Nieuw-Zeeland
 W imieniu Nowej Zelandii
 Pela Nova Zelândia
 Za Nový Zéland
 Za Novo Zelandijo
 Uuden-Seelannin puolesta
 För Nya Zeeland



BILAGA I

Förteckning över de avtal som avses i artikel 1 i det här avtalet

- a) Luftfartsavtal mellan Nya Zeeland och medlemsstater i Europeiska gemenskapen som har slutits, undertecknats och/eller tillämpas provisoriskt den dag då det här avtalet undertecknas:
- Luftfartsavtal mellan Österrikes förbundsregering och Nya Zeelands regering, utfärdat i Wien den 14 mars 2002 (nedan kallat "Nya Zeeland-Österrikeavtalet").
 - Avtal mellan Konungariket Belgiens regering och Nya Zeelands regering om luftfart, utfärdat i Wellington den 4 juni 1999 (nedan kallat "Nya Zeeland-Belgienavtalet").
 - Luftfartsavtal mellan Konungariket Danmark och Nya Zeeland, utfärdat i Wellington den 7 februari 2001 (nedan kallat "Nya Zeeland-Danmarkavtalet").
- Kompletterat genom samarbetsavtalet mellan de skandinaviska länderna i fråga om Scandinavian Airlines System (SAS), undertecknat i Wellington den 7 februari 2001.
- Avtal mellan Republiken Frankrikes regering och Nya Zeelands regering om luftfart, utfärdat i Paris den 9 november 1967 (nedan kallat "Nya Zeeland-Frankrikeavtalet").
- Senast ändrat genom notväxling, båda noterna daterade den 9 augusti 1971.
- Luftfartsavtal mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Nya Zeeland, undertecknat i Bonn den 2 november 1987, med ändringar (nedan kallat "Nya Zeeland-Tysklandavtalet").
 - Luftfartsavtal mellan Irlands regering och Nya Zeelands regering, utfärdat i Dublin den 27 maj 1999 (nedan kallat "Nya Zeeland-Irlandavtalet").
 - Avtal mellan Nya Zeelands regering och Republiken Italiens regering om luftfart, undertecknat i Rom i september 2001 (nedan kallat "Nya Zeeland-Italienavtalet").
 - Avtal mellan Storhertigdömet Luxemburgs regering och Nya Zeelands regering om luftfart, utfärdat i Wellington den 2 november 1992 (nedan kallat "Nya Zeeland-Luxemburgavtalet").
 - Utkast till avtal mellan Nya Zeelands regering och Konungariket Nederländernas regering om luftfart mellan och utanför deras respektive territorier, som fogas till det samförståndsavtal som undertecknades i Haag den 11 maj 1999 (nedan kallat "Utkastet till Nya Zeeland-Nederländernaavtalet").
 - Luftfartsavtal mellan Konungariket Spanien och Nya Zeeland, utfärdat i Madrid den 6 maj 2002 (nedan kallat "Nya Zeeland-Spanienavtalet").
 - Luftfartsavtal mellan Konungariket Sverige och Nya Zeeland, utfärdat i Wellington den 7 februari 2001 (nedan kallat "Nya Zeeland-Sverigeavtalet").
- Kompletterat genom samarbetsavtalet mellan de skandinaviska länderna i fråga om Scandinavian Airlines System (SAS), undertecknat i Wellington den 7 februari 2001.
- b) Luftfartsavtal och andra överenskommelser som har paraferats eller undertecknats mellan Nya Zeeland och medlemsstater i Europeiska gemenskapen och som den dag då det här avtalet undertecknas ännu inte har trätt i kraft eller ännu inte tillämpas provisoriskt:
-

BILAGA II

Förteckning över artiklar i de avtal som förtecknas i bilaga I och som avses i artiklarna 2–5 i det här avtalet

a) Lufttrafikföretag utsedda av en medlemsstat:

- Artikel 3 i Nya Zeeland–Österrikeavtalet.
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Belgienavtalet
- Artikel 3 i Nya Zeeland–Danmarkavtalet.
- Artikel 3 i Nya Zeeland–Tysklandavtalet (*).
- Artikel 3 i Nya Zeeland–Irlandavtalet (*).
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Italienavtalet (*).
- Artikel 3 i Nya Zeeland–Luxemburgavtalet (*).
- Artikel 4 i Utkastet till Nya Zeeland–Nederländernaavtalet (*).
- Artikel 3 i Nya Zeeland–Spanienavtalet.
- Artikel 3 i Nya Zeeland–Sverigeavtalet.

b) Vägeran, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden och tillstånd:

- Artikel 4 i Nya Zeeland–Österrikeavtalet.
- Artikel 5 i Nya Zeeland–Belgienavtalet.
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Danmarkavtalet
- Artikel 8 i Nya Zeeland–Frankrikeavtalet (*).
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Tysklandavtalet (*).
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Irlandavtalet (*).
- Artikel 5 i Nya Zeeland–Italienavtalet (*).
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Luxemburgavtalet (*).
- Artikel 5 i Utkastet till Nya Zeeland–Nederländernaavtalet (*).
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Spanienavtalet.
- Artikel 4 i Nya Zeeland–Sverigeavtalet.

c) Tillsyn:

- Artikel 6 i Nya Zeeland–Österrikeavtalet.
- Artikel 7 i Nya Zeeland–Belgienavtalet.
- Artikel 13 i Nya Zeeland–Danmarkavtalet.
- Artikel 11a i Nya Zeeland–Tysklandavtalet.
- Artikel 6 i Nya Zeeland–Irlandavtalet.
- Artikel 11 i Nya Zeeland–Italienavtalet.
- Artikel 6 i Nya Zeeland–Luxemburgavtalet.
- Artikel 12 i Utkastet till Nya Zeeland–Nederländernaavtalet.
- Artikel 11 i Nya Zeeland–Spanienavtalet.
- Artikel 13 i Nya Zeeland–Sverigeavtalet.

(*) Artikel 2.2 i det här avtalet skall inte tillämpas på dessa bestämmelser.

d) Beskattning av flygbränsle:

- Artikel 7 i Nya Zeeland–Österrikeavtalet.
- Artikel 10 i Nya Zeeland–Belgienavtalet.
- Artikel 5 i Nya Zeeland–Danmarkavtalet.
- Artikel 6 i Nya Zeeland–Frankrikeavtalet.
- Artikel 6 i Nya Zeeland–Tysklandavtalet.
- Artikel 9 i Nya Zeeland–Irlandavtalet.
- Artikel 6 i Nya Zeeland–Italienavtalet.
- Artikel 8 i Nya Zeeland–Luxemburgavtalet.
- Artikel 10 i Utkastet till Nya Zeeland–Nederländernaavtalet.
- Artikel 5 i Nya Zeeland–Spanienavtalet.
- Artikel 5 i Nya Zeeland–Sverigeavtalet.

e) Priser för transporter inom Europeiska gemenskapen:

- Artikel 11 i Nya Zeeland–Österrikeavtalet.
 - Artikel 13 i Nya Zeeland–Belgienavtalet.
 - Artikel 9 i Nya Zeeland–Danmarkavtalet.
 - Artikel 10 i Nya Zeeland–Frankrikeavtalet.
 - Artikel 10 i Nya Zeeland–Tysklandavtalet.
 - Artikel 12 i Nya Zeeland–Irlandavtalet.
 - Artikel 8 i Nya Zeeland–Italienavtalet.
 - Artikel 10 i Nya Zeeland–Luxemburgavtalet.
 - Artikel 6 i Utkastet till Nya Zeeland–Nederländernaavtalet.
 - Artikel 7 i Nya Zeeland–Spanienavtalet.
 - Artikel 9 i Nya Zeeland–Sverigeavtalet.
-

*BILAGA III***Förteckning över andra stater som avses i artikel 2 i detta avtal**

- a) Republiken Island (enligt EES-avtalet)
 - b) Furstendömet Liechtenstein (enligt EES-avtalet)
 - c) Konungariket Norge (enligt EES-avtalet)
 - d) Schweiziska edsförbundet (enligt avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart).
-

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT

av 21 november 2005

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island om säkerhetsförfaranden för utbyte av sekretessbelagda uppgifter

(2006/467/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 24 och 38,

med beaktande av rekommendationen från ordförandeskapet, och

av följande skäl:

- (1) Vid mötet den 27 och 28 november 2003 beslutade rådet att bemyndiga ordförandeskapet att med bistånd av generalsekreteraren/höge representanten inleda förhandlingar, i enlighet med artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen, med vissa tredje stater, för att mellan Europeiska unionen och var och en av dessa stater ingå ett avtal om säkerhetsförfaranden för utbyte av sekretessbelagda uppgifter.
- (2) Efter rådets bemyndigande att inleda förhandlingar har ordförandeskapet, med bistånd av generalsekreteraren/höge representanten, förhandlat fram ett avtal med Republiken Island om säkerhetsförfaranden för utbyte av sekretessbelagda uppgifter.
- (3) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island om säkerhetsförfaranden för utbyte av sekretessbelagda uppgifter godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för Europeiska unionen.

Artikel 3

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 21 november 2005.

På rådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

ÖVERSÄTTNING

AVTAL

mellan Republiken Island och Europeiska unionen om säkerhetsförfaranden för utbyte av sekretessbelagda uppgifter

REPUBLIKEN ISLAND,

å ena sidan, och

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad "EU", företrädd av ordförandeskapet för Europeiska unionens råd,

å andra sidan,

nedan kallade "parterna",

SOM BEAKTAR att Republiken Island och EU delar målen att på alla sätt stärka sin egen säkerhet och ge sina medborgare en hög nivå av skydd inom ett område med säkerhet,

SOM BEAKTAR att Republiken Island och EU är eniga om att de sinsemellan bör utveckla samråd och samarbete i frågor av gemensamt intresse avseende säkerhet,

SOM BEAKTAR att det i detta sammanhang därför finns ett fortlöpande behov av att utbyta sekretessbelagda uppgifter mellan Republiken Island och EU,

SOM INSER att det, för att samråd och samarbete skall kunna vara fullständigt och effektivt, kan vara nödvändigt att få tillgång till sekretessbelagda uppgifter och sekretessbelagt material från Island och EU samt att Republiken Island och EU utbyter sekretessbelagda uppgifter och därtill hörande material,

SOM ÄR MEDVETNA OM att sådan tillgång till och sådant utbyte av sekretessbelagda uppgifter och därtill hörande material kräver lämpliga säkerhetsåtgärder,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

I syfte att uppfylla målet att på alla sätt stärka vardera partens säkerhet skall detta avtal tillämpas på sekretessbelagda uppgifter eller sekretessbelagt material i någon form som antingen har tillhandahållits av eller utbyts mellan parterna.

Artikel 2

I detta avtal avses med *sekretessbelagda uppgifter* alla uppgifter (det vill säga kunskap som kan överföras i någon form) eller allt material som kräver skydd mot obehörigt röjande och som försetts med en säkerhetsklassificering (nedan kallade "sekretessbelagda uppgifter").

Artikel 3

För genomförandet av detta avtal avses med EU Europeiska unionens råd (nedan kallat "rådet"), rådets generalsekreterare/höge representant och dess generalsekretariat samt Europeiska gemenskapernas kommission (nedan kallad "Europeiska kommissionen").

Artikel 4

Varje part skall

- a) skydda och bevara sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal och som tillhandahållits av eller utbyts med den andra parten,
- b) se till att sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal och som tillhandahållits eller utbyts behåller den säkerhetsklassificering som den tillhandahållande parten fastställt; den mottagande parten skall skydda och bevara de sekretessbelagda uppgifterna i enlighet med bestämmelserna i dess egna säkerhetsföreskrifter för uppgifter eller material som har en motsvarande säkerhetsklassificering, såsom det specificeras i de säkerhetsarrangemang som skall fastställas enligt artiklarna 11 och 12,
- c) inte använda sådana sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal för andra ändamål än sådana som fastställts av den part de härrör från eller för andra ändamål än de som uppgifterna tillhandahållits eller utbyts för,

d) inte röja sådana sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal för tredje part eller för någon EU-institution eller EU-enhet som inte anges i artikel 3 utan föregående medgivande av den part som de härrör från.

Artikel 5

1. I enlighet med principen om upphovsmannens kontroll får sekretessbelagda uppgifter röjas eller lämnas ut av den ena parten, "den tillhandahållande parten", till den andra parten, "den mottagande parten".

2. För utlämnande till andra mottagare än parterna i detta avtal skall ett beslut om röjande eller utlämnande av sekretessbelagda uppgifter fattas av den mottagande parten efter medgivande från den tillhandahållande parten, i enlighet med principen om upphovsmannens kontroll, enligt vad som fastställs i den tillhandahållande partens säkerhetsföreskrifter.

3. Vid genomförandet av punkterna 1 och 2 är inget generiskt utlämnande tillåtet om inte förfaranden har fastställts och avtalats mellan parterna om vissa kategorier av uppgifter som är relevanta för deras operativa krav.

Artikel 6

Varje part och enhet hos parterna enligt artikel 3 skall ha en säkerhetsorganisation och säkerhetsprogram som baseras på sådana grundläggande principer och minimi-normer för säkerhet som skall genomföras i de säkerhetssystem hos vardera parten som skall fastställas i enlighet med artiklarna 11 och 12, så att en likvärdig skyddsnivå tillämpas på sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal.

Artikel 7

1. Parterna skall se till att alla personer som under utövande av sin tjänsteplikt behöver få tillgång till eller som på grund av tjänsteplikt eller funktioner kan medges tillgång till sekretessbelagda uppgifter som har tillhandahållits eller utbyttis enligt detta avtal har genomgått vederbörlig säkerhetsprövning innan de beviljas tillgång till sådana uppgifter.

2. Förfarandena för säkerhetsprövning skall utformas så att det går att avgöra huruvida en person, med beaktande av hans eller hennes lojalitet, tillförlitlighet och pålitlighet, skall ges tillgång till sekretessbelagda uppgifter.

Artikel 8

Parterna skall lämna ömsesidigt bistånd när det gäller säkerheten för sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal och frågor av gemensamt säkerhetsintresse. De myndigheter som anges i artikel 11 skall i säkerhetssammanhang samråda med varandra och göra ömsesidiga inspektioner för att bedöma ef-

ektiviteten i de säkerhetsarrangemang inom respektive ansvarsområden som skall fastställas i enlighet med artiklarna 11 och 12.

Artikel 9

1. I enlighet med detta avtal skall

a) beträffande EU:

all korrespondens sändas till rådet under följande adress:

Europeiska unionens råd

Chefsregistratorn
Rue de la Loi/Wetstraat 175
B-1048 Bryssel

rådets chefsregistrator vidarebefordra all korrespondens till medlemsstaterna och Europeiska kommissionen, om inte annat följer av punkt 2,

b) beträffande Republiken Island:

all korrespondens adresseras till direktören för den politiska avdelningen vid Republiken Islands utrikesministerium och vid behov vidarebefordras via Islands beskickning vid Europeiska unionen under följande adress:

Islands beskickning vid Europeiska unionen

Registratorn
Rond Point Schuman 11
B-1040 Bryssel

2. I undantagsfall får av operativa skäl sådan korrespondens från den ena parten som endast är tillgänglig för vissa behöriga tjänstemän, organ eller avdelningar hos denna part, sändas till och endast vara tillgänglig för vissa behöriga tjänstemän, organ eller avdelningar hos den andra parten, vilka på grund av behörighet och i enlighet med principen om behovsenlig behörighet är särskilt angivna som mottagare. När det gäller Europeiska unionen skall sådan korrespondens sändas via rådets chefsregistrator.

Artikel 10

Statssekreteraren vid Republiken Islands utrikesministerium samt generalsekreterarna vid rådet respektive Europeiska kommissionen skall övervaka genomförandet av detta avtal.

Artikel 11

För genomförandet av detta avtal gäller följande:

1. Statssekreteraren vid Republiken Islands utrikesministerium, som agerar för Republiken Islands regerings räkning och med dess bemyndigande, skall ansvara för utformningen av säkerhetsarrangemang avseende skyddet för och bevarandet av sekretessbelagda uppgifter som har tillhandahållits Republiken Island i enlighet med detta avtal.
2. Säkerhetsbyrån vid rådets generalsekretariat (nedan kallad "säkerhetsbyrån") som under ledning av rådets generalsekretäre och på dennes vägnar agerar för rådets räkning och med dess bemyndigande, skall ansvara för utformningen av säkerhetsarrangemang avseende skyddet och bevarandet av sekretessbelagda uppgifter som har tillhandahållits EU i enlighet med detta avtal.
3. Europeiska kommissionens säkerhetsdirektorat, som agerar för Europeiska kommissionens räkning och med dess bemyndigande, skall ansvara för utformningen av säkerhetsarrangemang avseende skyddet av sekretessbelagda uppgifter som har tillhandahållits eller utbyts i enlighet med detta avtal inom Europeiska kommissionen och i dess lokaler.

Artikel 12

I de säkerhetsarrangemang som skall utformas enligt artikel 11 i samförstånd mellan de tre ansvariga säkerhetsmyndigheterna skall standarder fastställas för ömsesidigt säkerhetsskydd av de sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal. För EU:s del skall dessa standarder godkännas av rådets säkerhetskommitté.

Artikel 13

De ansvariga säkerhetsmyndigheter som anges i artikel 11 skall fastställa förfaranden som skall följas i fall av bevisad eller misstänkt läcka av sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal.

Artikel 14

Innan parterna tillhandahåller sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal mellan parterna måste de ansvariga säkerhetsmyndigheter som anges i artikel 11 vara överens om att den mottagande parten är i stånd att skydda och bevara de uppgifter som omfattas av detta avtal på ett sätt som är förenligt med de arrangemang som skall fastställas enligt artiklarna 11 och 12.

Artikel 15

Detta avtal skall inte på något sätt hindra parterna från att ingå andra avtal om tillhandahållande eller utbyte av sekretessbelagda uppgifter som omfattas av detta avtal, under förutsättning att de avtalen inte strider mot bestämmelserna i det här avtalet.

Artikel 16

Alla meningsskiljaktigheter mellan EU och Republiken Island som härrör från tolkningen eller tillämpningen av detta avtal skall hanteras genom förhandlingar mellan parterna.

Artikel 17

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den första månaden efter det att parterna har underrättat varandra om att de avslutat de interna förfaranden som är nödvändiga i detta sammanhang.
2. Detta avtal kan ses över för att överväga eventuella ändringar på någon av parternas begäran.
3. Varje ändring av detta avtal skall endast ske skriftligen och i samförstånd mellan parterna. Ändringen träder i kraft efter ömsesidig underrättelse enligt punkt 1.

Artikel 18

Detta avtal kan sägas upp av någon av parterna genom en skriftlig underrättelse som lämnas till den andra parten. Denna uppsägning får verkan sex månader efter det att den andra parten har mottagit underrättelsen, men den skall inte påverka skyldigheter som redan uppkommit enligt bestämmelserna i detta avtal. I synnerhet skall alla sekretessbelagda uppgifter som tillhandahållits eller utbyts i enlighet med detta avtal även fortsättningsvis skyddas i enlighet med bestämmelserna i avtalet.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Som skedde i Luxemburg den tolfte juni tjugohundrasex i två exemplar på engelska.

För Republiken Island

För Europeiska unionen

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2006/468/GUSP

av den 5 juli 2006

om förlängning och översyn av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sudan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

gemang med AU och Sudans regering samt en specifik
samordningskapacitet.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt
artikel 14, samt artiklarna 18.5 och 23.2, och

(7) Den 31 mars 2005 antog FN:s säkerhetsråd resolution
1593(2005) utifrån en rapport från den internationella
kommissionen för utredning av kränkningar av interna-
tionell humanitär rätt och lagstiftning avseende mänsk-
liga rättigheter i Darfur.

av följande skäl:

(1) Rådet antog den 18 juli 2005 gemensam åtgärd
2005/556/GUSP om utnämning av Europeiska unionens
särskilda representant för Sudan ⁽¹⁾.

(8) En ständig närvaro i Khartoum skulle göra det möjligt för
EUSR att stärka kontakterna med Sudans regering, de
sudanesiska politiska partierna, högkvarteret för AMIS-
uppdraget, FN och dess organ, och diplomatiska beskick-
ningar, samt att närmare övervaka och delta i bedöm-
nings- och utvärderingskommitténs och närstående ar-
betsgruppers och kommissioners arbete. Det skulle även
göra det möjligt att närmare följa situationen i östra
Sudan samt att hålla regelbunden kontakt med södra
Sudans regering och Sudanesiska folkets befrielse-
rörelse (SPLM).

(2) Europeiska unionen har aktivt varit engagerad på diplo-
matisk och politisk nivå sedan de internationella sträv-
andena att hejda och lösa konflikten i Darfur inleddes.

(9) Uppdraget för EUSR för Sudan bör därför ses över och
förlängas och dess varaktighet anpassas till andra sär-
skilda representanters uppdrag. Därför bör gemensam
åtgärd 2005/556/GUSP upphävas.

(3) EU vill stärka sin politiska roll i en kris med en mängd
olika lokala, regionala och internationella aktörer och
bibehålla samstämmighet mellan EU:s bistånd till den
av Afrikanska unionen (AU) ledda krishanteringen i Dar-
fur å ena sidan och de allmänna politiska förbindelserna
med Sudan å andra sidan, inklusive genomförandet av
det övergripande fredsavtalet mellan Sudans regering
och Sudanesiska folkets befrielse-
rörelse/armé (SPLM/A).

(10) EU:s särskilda representant kommer att genomföra sitt
uppdrag i ett läge som kan försämrats och som kan skada
målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspoliti-
ken enligt artikel 11 i fördraget.

(4) Sudans regering och Sudans befrielse-
rörelse/armé (SLM/A) ingick den 5 maj 2006 fredsöverens-
kommelsen för Darfur i Abuja. EU kommer att verka för att freds-
överenskommelsen för Darfur snabbt och fullt ut genom-
förs, vilket är en nödvändig förutsättning för varaktig
fred och säkerhet och för ett slut på lidandet för miljoner
människor i Darfur. När det gäller arbetsuppgifterna för
Europeiska unionens särskilda representant (EUSR) bör
EU:s roll vid genomförandet av fredsöverens-
kommelsen för Darfur beaktas till fullo, inbegripet när det
gäller den interna dialogen och de interna samråden i Darfur.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

(5) EU har lämnat betydande bistånd till AU:s uppdrag i
Darfurregionen i Sudan (AMIS) i form av planerings-
och förvaltningsstöd, finansiering och logistik.

Pekka HAAVISTOS uppdrag som Europeiska unionens sär-
skilda representant (EUSR) för Sudan skall förlängas till och med den
28 februari 2007.

Artikel 2

(6) AU har förklarat att det krävs en avsevärd förstärkning av
AMIS mot bakgrund av de ytterligare uppgifter som skall
utföras av uppdraget när det gäller genomförandet av
fredsöverenskommelsen för Darfur, vilket innebär en för-
stärkning av AMIS med ytterligare militär personal och
civil polispersonal, logistik och övergripande kapacitet.
Den 15 maj 2006 beslutade rådet att fortsätta Europeiska
unionens civil-militära stödåtgärd till Afrikanska uni-
onens uppdrag i Darfurregionen i Sudan. Därför krävs
det även i fortsättningen ett motsvarande politiskt enga-

EUSR:s uppdrag skall grundas på Europeiska unionens politiska
mål i Sudan, framför allt vad avser

a) ansträngningar, som en del av det internationella samfundet
och till stöd för Afrikanska unionen (AU) och FN, att bistå
de sudanesiska parterna, AU och FN vid genomförandet av
fredsöverenskommelsen för Darfur samt att underlätta ge-
nomförandet av det övergripande fredsavtalet och främja
syd-syd-dialogen, med vederbörlig hänsyn till dessa frågors
regionala förgreningar och principen om afrikanskt egen-
ansvar, och

⁽¹⁾ EUT L 188, 20.7.2005, s. 43.

- b) säkerställande av maximal effektivitet och synlighet för EU:s bidrag till AU:s uppdrag i Darfurregionen i Sudan (AMIS).

Artikel 3

1. För att EU:s politiska mål skall kunna nås, skall EUSR ha i uppdrag att

- a) etablera kontakt med AU, Sudans regering, de väpnade rörelserna i Darfur och andra sudanesiska parter samt icke-statliga organisationer och upprätthålla ett nära samarbete med FN och andra relevanta internationella aktörer i syfte att söka nå EU:s politiska mål,
- b) företräda EU under den interna dialogen i Darfur, under den gemensamma kommissionens möten på hög nivå och vid behov under andra relevanta möten,
- c) företräda EU, närhelst möjligt, i bedömnings- och utvärderingskommissionerna för det övergripande fredsavtalet och fredsöverenskommelsen för Darfur,
- d) följa utvecklingen när det gäller samtalen mellan Sudans regering och Östra fronten och företräda EU vid sådana samtal, på begäran av parterna och medlingen,
- e) säkerställa samstämmighet mellan EU:s bidrag till krishanteringen i Darfur och EU:s allmänna politiska förbindelser med Sudan,
- f) när det gäller mänskliga rättigheter, bland annat barns och kvinnors rättigheter, och kampen mot straffrihet i Sudan, följa utvecklingen och upprätthålla regelbundna kontakter med de sudanesiska myndigheterna, AU och Förenta nationerna, särskilt med FN:s högkommissarie för de mänskliga rättigheterna, de observatörer av mänskliga rättigheter som är aktiva i regionen och åklagarkontoret vid Internationella brottmålsdomstolen.

2. För att fullgöra sitt uppdrag skall EUSR bland annat

- a) hålla överblick över all EU-verksamhet,
- b) säkerställa samordning och samstämmighet i EU:s bidrag till AMIS,
- c) stödja den politiska processen och verksamhet i samband med genomförandet av det övergripande fredsavtalet och fredsöverenskommelsen för Darfur och
- d) följa upp och rapportera om de sudanesiska parternas efterlevnad av FN:s säkerhetsråds tillämpliga resolutioner, särskilt 1556(2004), 1564(2004), 1591(2005), 1593(2005), 1672(2006) och 1679(2006).

Artikel 4

1. EUSR skall under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekreteraren/den höge representanten ansvara för genomförandet av uppdraget. EUSR skall ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (KUSP) skall upprätthålla en privilegierad förbindelse med EUSR och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. KUSP skall tillhandahålla strategisk ledning och ge politiskt underlag till EUSR inom ramen för uppdraget.

3. EUSR skall regelbundet rapportera till KUSP om situationen i Darfur, särskilt om genomförandet av fredsöverenskommelsen för Darfur och om EU:s bistånd till AMIS och om situationen i hela Sudan.

Artikel 5

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifterna i samband med EUSR:s uppdrag under perioden från och med den 18 juli 2006 till och med den 28 februari 2007 har fastställts till 1 030 000 EUR.

2. De utgifter som skall finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 skall förvaltas i enlighet med Europeiska unionens budgetförfaranden och budgetregler, med undantag för att eventuell förfinansiering inte skall förbli gemenskapens egendom.

3. Förvaltningen av utgifterna skall regleras genom avtal mellan EUSR och kommissionen. Utgifterna skall vara stödberättigande från och med den 18 juli 2006.

4. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna, beroende på vad som är lämpligast, skall tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 6

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande skall EUSR ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid skall bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. EUSR skall informera ordförandeskapet och kommissionen om stabens slutliga sammansättning.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal skall utstationeras för att arbeta tillsammans med EUSR. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av Europeiska unionens institutioner för EUSR:s räkning skall betalas av den medlemsstat respektive den av Europeiska unionens institutioner som berörs.

3. Alla tjänster som motsvarar A-tjänster och som inte besätts genom utstationering skall utlysas på lämpligt sätt av rådets generalsekretariat och också anmälas till medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner, så att de kan besättas med de mest kvalificerade sökandena.

4. De privilegier, den immunitet och de andra garantier som är nödvändiga för att EUSR och dennes medarbetare utan hinder skall kunna fullfölja sitt uppdrag skall fastställas tillsammans med parterna. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 7

1. EUSR skall i samordningen av EU:s bidrag till AMIS bistås av den särskilt inrättade samordningscellen (EUSR:s kansli) i Addis Abeba, som skall verka under EUSR:s ledning i enlighet med artikel 5.2 i gemensam åtgärd 2005/557/GUSP av den 18 juli 2005 om Europeiska unionens civil-militära stödåtgärd till Afrikanska unionens uppdrag i Darfurregionen i Sudan ⁽¹⁾.

2. EUSR:s kontor i Addis Abeba skall innefatta en politisk rådgivare, en hög militär rådgivare och en polisiär rådgivare.

3. Den polisiära och den militära rådgivaren i EUSR:s kansli skall agera som rådgivare till den särskilda representanten när det gäller de polisiära respektive militära delarna av EU:s stödåtgärd enligt punkt 1. I denna kapacitet skall de rapportera till den särskilda representanten.

4. Den särskilda representanten skall inte ge den polisiära och den militära rådgivaren några instruktioner om förvaltningen av utgifter i samband med de polisiära respektive militära delarna av EU:s stödåtgärd enligt punkt 1. Den särskilda representanten skall inte bära något ansvar i detta avseende.

5. Ett kansli skall inrättas för EUSR i Khartum med en politisk rådgivare och nödvändig administrativ och logistisk personal. Kansliet i Khartum skall vid behov använda sig av den tekniska expertisen inom den särskilda representantens kansli i Addis Abeba när det gäller militära och polisiära frågor.

Artikel 8

EUSR skall normalt personligen avge rapport till generalsekretären/den höge representanten och till KUSP och eventuellt även till den relevanta arbetsgruppen. Skriftliga rapporter skall regelbundet sändas till generalsekretären/den höge representanten, rådet och kommissionen. EUSR kan på rekommendation av generalsekretären/den höge representanten och KUSP avlägga rapport inför rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 9

För att säkerställa samstämmigheten i Europeiska unionens yttre åtgärder skall EUSR:s verksamhet samordnas med generalsekretären/den höge representanten, ordförandeskapets och kommissionens verksamhet. EUSR skall ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer. På fältet skall nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och beskickningscheferna, vilka alla skall göra sitt yttersta för att biträda EUSR vid genomförandet av uppdraget. EUSR skall även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 10

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionens sida i området skall regelbundet ses över. EUSR skall lägga fram en utförlig rapport om genomförandet av uppdraget för generalsekretären/den höge representanten, rådet och kommissionen senast i mitten av november 2006. Rapporten skall utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och KUSP:s utvärdering av den gemensamma åtgärden. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering skall generalsekretären/den höge representanten lämna rekommendationer till KUSP avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av mandatet.

Artikel 11

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas. Den skall tillämpas från och med den 18 juli 2006.

Gemensam åtgärd 2005/556/GUSP skall upphöra att gälla med verkan från och med den 18 juli 2006.

Artikel 12

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2006.

På rådets vägnar
P. LEHTOMÄKI
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 188, 20.7.2005, s. 46.